

ผลการวิเคราะห์ต้นทุนอรรถประโยชน์ของนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

กรณีศึกษาของมาตรการตั้งจุดตรวจลมหายใจวัดแอลกอฮอล์แบบสุ่ม

พลเทพ วิจิตรคุณากร, รุ่งนภา คำผาง, พัทธรา ลีฬหวรรณัง
จิราลักษณ์ นนทารักษ์, สาวิตรี อัจฉนาภกรชัย

ผลการศึกษา

การนำมาตรการตั้งจุดตรวจลมหายใจวัดแอลกอฮอล์แบบสุ่ม ร่วมกับการรณรงค์ทางสื่อในประเทศไทยมีความคุ้มค่า

การตรวจลมหายใจวัดระดับแอลกอฮอล์แบบสุ่ม คืออะไร ?

- จุดตรวจที่ไม่ใช่ด่านตายตัว ตั้งขึ้นที่ใดก็ได้
- ช่วงเวลาใดก็ได้ ไม่เฉพาะกลางคืนหรือเช้ามืด
- เจ้าหน้าที่ทำการตรวจผู้ขับขี่ทุกราย หรือตรวจตามแผนที่กำหนดไว้ก่อน เช่น ตรวจทุก ๆ 2 คัน แม้ว่าผู้ขับขี่ไม่มีอาการที่ผิดปกติก็ตาม

การตรวจลมหายใจวัดระดับแอลกอฮอล์แบบสุ่มมีความสำคัญอย่างไร ?

- องค์การอนามัยโลกแนะนำให้ทุกประเทศควรทำ
- ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังขาดมาตรการนี้
- กำแต่เพียงการรณรงค์ผ่านสื่อซึ่งไม่เพียงพอ
- ไม่มีการผลักดันอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ
- ไม่มีการประเมินความคุ้มค่า

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อประเมินความคุ้มค่าของการนำมาตรการตั้งจุดตรวจลมหายใจวัดแอลกอฮอล์แบบสุ่มร่วมกับการรณรงค์ทางสื่อ ในบริบทประเทศไทย

↑ ต้นทุนชีวิต 24,485 บาท

ต่อเพศชายที่ดื่มสุรา

↑ ปีสุขภาวะ (QALY) 0.43 ปี

ต่อเพศชายที่ดื่มสุรา

อัตราส่วนต้นทุนต่อประสิทธิผลเพิ่มขึ้น 57,391 บาท ต่อปีสุขภาวะ

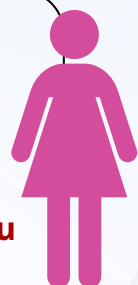
↑ ต้นทุนชีวิต 10,475 บาท

ต่อเพศหญิงที่ดื่มสุรา

↑ ปีสุขภาวะ (QALY) 0.10 ปี

ต่อเพศหญิงที่ดื่มสุรา

อัตราส่วนต้นทุนต่อประสิทธิผลเพิ่มขึ้น 103,850 บาท ต่อปีสุขภาวะ

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ประเทศไทยควรนำมาตรการตั้งจุดตรวจลมหายใจวัดแอลกอฮอล์แบบสุ่มร่วมกับการรณรงค์ทางสื่อมาใช้ เนื่องจากมีความคุ้มค่าในภาพรวมและกลุ่มย่อย (เกณฑ์ความคุ้มค่าของประเทศไทยเท่ากับ 160,000 ต่อปีสุขภาวะ)